

lingen, da nikkede den hvidterede Justitsminister bejaende. Jeg kan ikke Andet end i den Anledning sige til, at dersom vi blot her paa Sjælland kunde opnaa det overfor Kjøbenhavns Magistrat, at den gik ind paa at anerkjende Stemplingen ved de autoriserede Dyrælger paa Landet, var der derved vundet ikke saa Lidt. Ganske vist, det er forbundet med visse Ulemper. Mange bo langt fra Dyrælgen o. s. v., men det er for Intet at regne imod den Risiko, det vil være at kjøre hjemme fra med et Læs Flæsk, naar vi nu naae de varme Sommerdage. Naar dette, som det ærede Medlem sagde og Ministeren hystes at billige, nu kunde naae frem til rette Sted og kunde gjøre Indtryk der, tror jeg, at der vil være vundet Meget, jeg mener, hvis nemlig de autoriserede Dyrælger paa Landet blive anerkjendte som berettigede til at stemple Flæsket. Nu er jeg ikke blind for, at der herimod vil kunne reises forskjellige Indvendinger, men jeg tvivler ikke paa, at der ved velvillig Forhandling med Magistraten her i Kjøbenhavn, som maaske i dette Forhold ikke kan være tilstrækkelig praktisk, og med praktiske Landmænd vil kunne opnaas en saadan Form for denne Stempling, som vil være betryggende til alle Sider.

B. Pedersen: Jeg kunde nok for mit Vedkommende have Øst til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men da Tiden er saa lang fremrykket, skal jeg afholde mig deraf. Jeg kan imidlertid ikke undlade som Repræsentant for en af de sjællandske Landbokredse at udtale, at saa vidt jeg kender den Mening, man har omkring i Landet angaaende de Forholdsregler, som Magistraten i Kjøbenhavn har truffet med Hensyn til Tilførsel af Svin til Hovedstaden, saa have disse Foranstaltninger fremkaldt megen Misfornøielse, og jeg tror, det er med god Grund. Jeg skal ikke benegte, at det er nødvendigt at have Kontrol med Hensyn til Levnetsmidlers Tilførsel. Det er i Alles Interesse, at man siktrer sig imod, at der bliver tilført Andet, end hvad der er sundt og godt, men det forekommer mig at man her lægger unødvendig store Hindringer i Veien for den indenlandske Handel med Svin. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard) har jo kort og klart fremhævet disse Forhold, og jeg skal derfor kun sige, at naar man er saa uheldig stillet, som vi ere her i Danmark for Diebliffet med Hensyn til vor Svineudførsel til Udlandet — vi have jo nu ikke mere end England, som vi kunne sende Svin til, og efter de Oplysninger,

som foreligge, forekommer det mig, at dette Forsøg har faaet et meget uheldigt Udfald — skal man ikke med Hensyn til vor indenlandske Handel med denne Vare lægge Sagen alle mulige Hindringer i Veien; thi det er i økonomisk Henseende saa uheldigt som vel tænkeligt. Og jeg spørger nu, hvad Enden skal blive paa denne Tilstand, som vi gaa i Møde, naar der ikke skal ske nogen Forandring til det Bedre. Vi ere ikke Herrer over at forandre Forholdene i nogen væsentlig Grad, men vi ere dog forsaavidt Herrer derover, at vi ikke skulle lægge hverandre i vort lille Samfund unødvendige Hindringer i Veien, og at vi ikke ødelægge det, som vi Alle bør kunne være enige om ikke at svække mere end nødvendigt. Det er klart, at den Maade, hvorpaa man behandler Tilførsel af Svin til Kjøbenhavn, er af den Betskaffenhed, at man ødelægger Varen. Man tænkte sig, naar man holder ved disse Stationer med 20, 30, 50 Læs Svin, ja egentlig talt Grise, og saa skal gaa med dem i Sne og Regn opad Trapper og nedad Trapper, hvor gjennemstjufede og til Dels ødelagte blive de da ikke? Og det tror man kan blive ved at gaa? Nei, dersom Magistraten, som det paastaas, men som jeg ikke tør tro, mener, at den ved denne betydelige Finantsoperation kan faae en klækelig Støtte for Hovedstadens Finantskasse, siger jeg, at Resultatet vil blive, at de tvinge os Landbrugere til at overveie, om det dog ikke skulde være muligt at træffe Foranstaltninger, der kunde siktre os imod at blive Gjenstand for en saadan Behandling længere end høist nødvendigt. Jeg skal nu kun tillade mig at slutte mig til de ærede Medlemmer, der have bragt Forespørgselen frem. Jeg haaber, at den ærede Justitsminister ikke er saa magtesløs overfor Kjøbenhavns Kommune, som han giver det Udseende af. Vel veed jeg, at indenfor Kjøbenhavns Kommune er Kjøbenhavns Magistrat selvfølgelig berettiget til at være den Ledende, det følger jo af den kommunale Selvsstyrelse som jeg fuldkommen respekterer, men naar Hovedstaden i et saa lille Land gennem sin Repræsentation paa denne Maade tillader sig at træffe Foranstaltninger, som jeg tror ere til stor Skade baade for Producenter og for Konsumenter, forekommer det mig virkelig, at Justitsministeren er berettiget til først at gjøre Forsøg paa, om det ikke skulde være muligt at indvirke paa Kjøbenhavns Magistrat paa en mindelig Maade og dernæst til, hvis der ikke sker nogen Forandring til det Bedre, da at tage under alvorlig Overveielse, om der ikke er Andet at gjøre (Berg Provi-